

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudců JUDr. Dany Černé a Mgr. Jiřího Lifky v právní věci žalobce: **RADIO BONTON a.s.**, Praha 2, Wenzigova 4/1872, IČ: 60192682, zastoupen Mgr. Martinem Heiplíkem, advokátem se sídlem v Praze 2, Botičská 1936/4, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, Praha 2, Škrétova 44/6, za účasti zúčastněných osob: **1. Route Radio s.r.o.**, Stavební 992/1, Ostrava – Poruba, IČ: 27852474, **2. NONSTOP s.r.o.**, Brno, M. Hübnerové 12, IČ: 49447530, **3. Rádio Student, s.r.o.**, Brno, Gorkého 970/45, IČ: 26241790, a **4. AZ Rádio s.r.o.**, Praha 1, Mezibranská 1579/4, IČ: 25325418, zastoupen JUDr. Olgou Erhartovou, advokátkou se sídlem Praha 2, Nad Petruskou 1, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4.9.2012, sp.zn.: 2011/802/zab, č.j.: zab/3811/2012,

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal u Městského soudu v Praze žalobu, kterou se domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 4.9.2012, sp.zn.: 2011/802/zab, č.j.: zab/3811/2012, kterým Rada rozhodla výrokem I. rozhodnutí, že uděluje společnosti RADIO IBUR s.r.o. licenci k provozování rozhlasového vysílání prostřednictvím pozemních vysílačů se souborem technických parametrů Brno – město 2 96,4 MHz/200W pro program Radio Rubi na dobu 8 let. Ve výroku I. rozhodnutí je dále rozhodováno o časovém rozsahu vysílání, o územním rozsahu vysílání a o základní programové specifikaci a dalších programových podmínkách. Ve výroku II., bod 5. pak Rada rozhodla, že zamítá žádost společnosti RADIO BINTON a.s. o

udělení licence k provozování rozhlasového vysílání programu PIGY RÁDIO prostřednictvím pozemních vysílačů s využitím předmětného souboru technických parametrů.

Žalobce v žalobě uvedl, že napadené rozhodnutí je sice podrobně odůvodněno, ovšem hodnocení míry naplnění kritérií významných pro rozhodování o udělení licence u jednotlivých uchazečů je ne vždy srozumitelné a v přezkoumatelných částech je v mnoha ohledech věcně chybné a vnitřně rozporné. Žalobce poukázal na to, že žalovaná kombinuje ve svém hodnocení bodované i nebodované položky, přičemž při vzájemném porovnání výsledků žalobce a vítězného uchazeče není zřejmé, zda a jak se nebodované položky projeví v konečném hodnocení každého z uchazečů a v čem spočívá menší míra naplnění jednotlivých kritérií u žalobce oproti vítěznému uchazeči.

K hodnocení kritéria stanoveného v § 17 odst. 1 písm. a) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 231/2001 Sb.), žalobce namítl, že žalovaná u vítězného uchazeče vyhodnotila toto kritérium jako splněné při dosažení plného počtu 9 bodů, ačkoliv maximální dosažitelný počet bodů za toto kritérium je dle vlastních hodnotících pravidel žalované pouze bodů 8. I když u žalobce toto kritérium vyhodnotila rovněž jako splněné, bez racionálního zdůvodnění žalobce ohodnotila přidělením pouhých 7 bodů, když z hlediska rozdílu zmínila bodový rozdíl pouze v hodnocení dílčího kritéria synchronního vysílání, a to i přesto, že toto kritérium dle hodnotících pravidel nemá být vůbec hodnoceno bodovým způsobem.

Ohledně ustanovení § 17 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb. (transparentnost vlastnických vztahů ve společnosti žadatele) žalobce uvedl, že mu nebyl přidělen bod za druhé dílčí kritérium, kterým je transparentnost převodů podílů v žadateli a s tím související stálá zjistitelnost koncových vlastníků do budoucna. Toto hodnocení považuje žalobce za nesprávné. Má za to, že měl být hodnocen stejným počtem bodů jako vítězný uchazeč, neboť jakýkoli převod podílu ve společnosti je podle § 21 odst. 6 zákona č. 231/2001 Sb. podřízen souhlasu žalované. Pokud jde o stálou zjistitelnost koncových vlastníků žalobce do budoucna, je u něho situace sice jiná než u vítězného uchazeče, nikoli však horší. Žalobce náleží do holdingu, akcie holdingové společnosti jsou obchodovány na americké akciové burze a koncoví vlastníci jsou v souladu s burzovními pravidly zjistitelní. Dle žalobce není rozhodné, jak mohou být koncoví vlastníci zjištěni, ale zda takové zjištění je či není možné. Není tedy dán žádný důvod, proč z hlediska hodnocení zvýhodňovat legální jednoduchou vlastnickou strukturu vítězného uchazeče oproti stejně legální, byť složitější, vlastnické struktuře žalobce. Bodová srážka v tomto hodnocení není důvodná. Dle vyhodnocení dílčího kritéria „znalost koncových vlastníků v době podání žádosti o licenci“ žalovaná potvrzuje, že koncový vlastník je ke dni podání žádosti o licenci na základě žalobcem doložených podkladů a podaných vysvětlení zjistitelný. Bodová srážka tedy postrádá opodstatnění.

K otázce přínosu uchazeče pro rozvoj původní tvorby (§ 17 odst. 1 písm. e) zákona č. 231/2001 Sb.) žalobce namítl, že žalovaná mu za toto kritérium žádné bodové hodnocení nepřidělila, z odůvodnění rozhodnutí není možné zjistit, v čem konkrétně naplnil žalobce toto kritérium méně než vítězný uchazeč. Rovněž nelze zjistit, jak se toto „menší“ naplnění projeví v bodovém zisku žalobce. Rozhodnutí je v tomto ohledu nepřezkoumatelné.

K otázce přínosu žadatele k zajištění rozvoje kultury národnostních, etnických a jiných menšin v České republice (§ 17 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb.) žalobce namítl, že bodový rozdíl mezi ním a vítězným uchazečem není nijak vysvětlen, správná úvaha žalované

není tedy v tomto ohledu přezkoumatelná. Jestliže se vítězný uchazeč zavázal bezplatně odvyšlat servisní informace k jakékoli charitativní či kulturně společenské akci, tento závazek je v rozporu s § 31 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb.. Toto ustanovení umožňuje programový zásah do vysílání provozovatele pouze na základě zákona, nikoli na základě požadavku třetí osoby.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že z rozhodnutí je zřejmé, jaká jsou dílčí kritéria pro vyhodnocení ekonomické, organizační a technické připravenosti a že součtem bodů podle těchto kritérií je možné získat maximálně 9 bodů. Do celkového hodnocení je zahrnuto dílčí kritérium „možné informace od ČTÚ (synchronní vysílání)“ a není tedy pravdivé tvrzení žalobce, že toto dílčí kritérium nemá být hodnoceno bodovým způsobem. Vítězný uchazeč obdržel na rozdíl od žalobce jeden bod za naplnění dílčího kritéria „organizační řešení získávání místních informací“ z toho důvodu, že konkrétně popisuje způsob, jakým místní informace bude získávat, a svá tvrzení doložil. Oproti tomu žalobce v rámci tohoto dílčího kritéria pouze povšechně tvrdí, že bude využívat stávající pobočku v Brně. Dalším dílčím kritériem, ve kterém byl vítězný žadatel úspěšnější oproti žalobci přidělením jednoho bodu, je kritérium možných informací od ČTÚ, které se týkají synchronního vysílání. Dle sdělení ČTÚ ze dne 25.5.2011 č.j. 7747/2011 bude v případě, že kmitočet bude provozován ve stejné síti jako kmitočet Vyškov 96,4 MHz, stanoveno menší omezení než pro provoz v obecné síti.

Pokud se jedná o otázku transparentnosti vlastnických vztahů ve společnostech žadatele a žalobce, k tomu žalovaná uvedla, že žalobci nepřidělila bod za naplnění dílčího kritéria „transparentnost převodů až po koncové vlastníky do budoucna“, a to vzhledem k vlastnické struktuře žalobce. Žalovaná se domnívá, že ke změnám v osobě fakticky kontrolující žalobce může dojít rychle a mimo kontrolu Rady a mimo české veřejnoprávní databáze, nelze totiž vyloučit možnou konsolidaci vlastnických poměrů u subjektu kontrolujícího jediného akcionáře žadatele a tím vytvoření dalšího výraznějšího a silnějšího akcionáře, který by mohl vykonávat významnější vliv. Taková změna by se přitom nijak neprojevila v českém obchodním rejstříku. Složitost vlastnické struktury a její soustředění mimo Českou republiku podle přesvědčení žalované snižuje otevřenost, obecnou známost a faktickou zjištělnost osob vykonávajících vliv na žalobce. Toto odůvodnění je obsaženo také v napadeném rozhodnutí. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25.5.2011 č.j. 6As 8/2011-145 žalovaná zdůraznila, že požadavek na transparentnost vlastnických vztahů v obchodních společnostech je zakotven i v jiných oblastech práva a v daném případě je toto kritérium důležité z hlediska účelu sledovaného zákonem o vysílání. Dále žalovaná poukázala na to, že obdobnou námitku soud řešil v rozsudku ze dne 6.12.2012 sp.zn. 6A 142/2012.

Ke kritériu dle § 17 odst. 1 písm. e) zákona č. 231/2001 Sb. žalovaná uvedla, že i v této části rozhodnutí ozřejmila důvody pro své závěry. Vítězný uchazeč vytváří svůj vlastní originální program, jehož součástí jsou vlastní autorské pořady. Dále deklaruje svůj úmysl aktivně podporovat začínající umělce v regionu, stejně jako kulturní i charitativní a společenské akce. Hodlá zvát do studia na živé rozhovory interprety a osobnosti z regionu. U žalobce vlastní autorské pořady měly být tvořeny čtením, na kterém se měli podílet studenti DAMU, dětskou tvorbou a původními informacemi o dění. Podporu začínajících umělců chtěl žalobce realizovat vyhledáváním nových talentů pro rozhlasovou profesi mezi dětmi a mládeží. Zásadní roli při hodnocení tohoto kritéria sehrálo to, že žalobce nedostatečně doložil svá tvrzení. Zde žalovaná vycházela z názoru vysloveného v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6.8.2010 sp.zn. 7As 32/2010, podle kterého je nutné, aby veškeré skutečnosti,

kteří v rámci licenčního řízení, případně ústního veřejného slyšení, žadatel uvádí, měly oporu ve správním spise. Žalobce byl na tuto skutečnost v rámci veřejného slyšení upozorněn. Vítězný uchazeč doložil úmysl podporovat začínající umělce prostřednictvím předjednané spolupráce s hudebními vydavatelskými. Podporu kulturních akcí pak doložil dokumentem osvědčujícím případnou spolupráci s Domem kultury v Šumperku a U-klubem Olomouc.

K otázce přínosu žadatele k zajištění rozvoje kultury národnostních, etnických a jiných menšin žalovaná uvedla, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí se vypořádala s touto otázkou a je v něm obsažen důvod nižšího bodového hodnocení žalobce v porovnání s vítězným žadatelem. Žalobce jako menšinu označil handicapované děti, které však dle názoru žalované nelze jednoznačně označit za menšinu z hlediska obecného významu a vnímání tohoto pojmu. Dalším důvodem pak byla absence doložení tvrzení žalobce.

Pokud se jedná o závazek vítězného žadatele bezplatně odvíjet servisní informace k jakékoli charitativní či kulturně společenské akci, která pomůže začlenění menšin do společnosti, nejedná se o programový zásah do vysílání. Vítězný žadatel se k takovému jednání zavázal svobodně.

Při jednání zástupce žalobce zdůraznil nesrovnalosti ohledně možného zisku bodů při hodnocení kritérií spadajících pod ustanovení § 17 odst. 1 písm. a) zákona č. 231/2001 Sb. Ohledně synchronního vysílání není u žalobce odůvodněno, proč byl ohodnocen nulou. Dále zopakoval, že u žalobce se jedná o společnost s přehlednou strukturou, akcie společnosti jsou obchodovatelné na burze. Navíc se jedná o subjekt působící v daném oboru již dlouhou dobu. Preference Rady pro provozovatele, který je v podstatě představován jedinou fyzickou osobou, se jeví jako nelogická, neboť působení takové osoby je mnohem riskantnější než působení společnosti s přehlednou strukturou. Pokud se jedná o kritéria pod ustanovením § 17 odst. 1 písm. e) a g) zákona, zde má žalobce za to, že hodnocení jeho žádosti v napadeném rozhodnutí nebylo dostatečné. Žalovaná zcela opominula, že program má být zaměřen na romskou menšinu, a nikoli pouze na handicapované děti. Z uvedených důvodů pak navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc žalované vrátil k dalšímu řízení.

Zástupce žalované k dotazu soudu uvedl, že pokud v odůvodnění napadeného rozhodnutí není u kritéria možné informace od ČTÚ (synchronní vysílání) uvedeno, že toto kritérium je hodnoceno jedním bodem, jedná se o písařskou chybu. Dále uvedl, že žalobce ve srovnání s úspěšným žadatelem byl hodnocen méně body i v jiných kritériích, a proto by chyba v tomto kritériu neznamenal jiný výsledek licenčního řízení. S odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Z obsahu správního spisu, který byl soudu předložen, vyplývá, že Rada vyhlásila licenční řízení o udělení licence k provozování rozhlasového vysílání šířeného prostřednictvím pozemních vysílačů dle souboru technických parametrů, které tvoří v rozhodnutí uvedená kmitočtová síť. Veřejné slyšení se konalo dne 21. března 2012 a poté následovalo vydání napadeného rozhodnutí. V jeho odůvodnění Rada uvedla, že podané žádosti hodnotila podle pravidel uvedených v zákoně č. 231/2001 Sb., zejména podle skutečností uvedených v § 17 odst. 1 tohoto zákona, a dále podle pravidel a kritérií obsažených v Manuálu postupu rozhodování Rady o udělení licence k provozování rozhlasového a televizního vysílání šířeného prostřednictvím vysílačů podle zákona č. 231/2001 Sb., který Rada přijala jako svůj vnitřní předpis. Rada zdůraznila, že není oprávněna stanovit nad rámec zákona další kritéria, což však nevylučuje stanovit dílčí kritéria v rámci

kritérii určených zákonem. V další části odůvodnění rozhodnutí pak Rada vyjmenovala dílčí kritéria s rozmezím dosažitelných bodů a další dílčí kritéria, u kterých bodové hodnocení uvedeno není. Rada popsala v odůvodnění napadeného rozhodnutí postup při vyhodnocení jednotlivých žádostí. Komplexní zhodnocení jednotlivých žádostí představovalo hlavní podklad pro rozhodování Rady o vlastním udělení licence. Jako další podklady byly hodnoceny žádosti o udělení licence včetně příloh, protokol z veřejného slyšení, podání účastníků, rozbor programové skladby vysílání rozhlasových stanic zachytitelných na předmětném území, pro něž má být licence k vysílání udělena, a skutečnosti známé Radě a jejím členům z jejich úřední činnosti. V další části odůvodnění rozhodnutí se pak Rada zabývala konkrétně hodnocením jednotlivých kritérií ve vztahu k jednotlivým účastníkům řízení. Obsah této části odůvodnění bude soudem rozebrán v následující části tohoto rozsudku při vypořádání se s jednotlivými námitkami žalobce. Obsah správního spisu tvoří i hodnocení žádostí přidělením bodů za jednotlivá dílčí kritéria stanovená podle § 17 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb. Přílohu rozhodnutí tvoří rozbor programů zachytitelných na daném území.

Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Při přezkoumání rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

Podle § 17 odst. 1 písm. a) zákona č. 231/2001 Sb. při rozhodování o udělení licence Rada hodnotí ekonomickou, organizační a technickou připravenost žadatele k zajištění vysílání, včetně výsledků dosavadního podnikání žadatele v oblasti rozhlasového a televizního vysílání, pokud v této oblasti podnikal.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná pro základní kritérium ekonomické připravenosti vymezila dílčí kritéria, a to finanční spolehlivost žadatele (0–1b), finanční spolehlivost vlastníků žadatele (0–1b) a způsob financování vysílání (0–1b). Pro základní kritérium organizační připravenosti pak vymezila dílčí kritéria, a to zkušenost provozovatele s vysíláním (0–1b), zkušenost statutárních orgánů provozovatele (0–1b), zkušenost vedoucích pracovníků (0–1b), organizační řešení získáváním místních informací (0–1b). Další dílčí kritéria v rámci tohoto základního kritéria organizační připravenosti podle odůvodnění napadeného rozhodnutí nejsou bodově nijak hodnocena. Pro základní kritérium technické připravenosti je stanoveno jako dílčí kritérium projektové technické řešení hodnocené 0–1b. K tomuto základnímu kritériu jsou stanovena i další dílčí kritéria, a to vybavenost žadatele technickými prostředky k vysílání, schopnost žadatele zahájit vysílání ve stanoveném termínu a dále možné informace od ČTÚ (synchronní vysílání). Tato další dílčí kritéria, tak jako u jiných základních kritérií, nejsou bodově ohodnocena. Lze přisvědčit tvrzení žalobce, že součet maximálního počtu bodů při hodnocení požadavků vyplývajících z § 17 odst. 1 písm. a) zákona č. 231/2001 Sb. může podle odůvodnění napadeného rozhodnutí tvořit maximálně 8 bodů. Možnost synchronního vysílání není podle textu odůvodnění napadeného rozhodnutí hodnocena bodově a je uvedena mezi dalšími dílčími kritérii, která ani v jiných případech nejsou bodově hodnocena. Pokud je tedy k vítěznému žadateli, tedy ke společnosti RADIO IBUR s.r.o. v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedeno, že mu Rada přidělila za naplnění kritéria ekonomické, organizační a technické připravenosti plný počet bodů, tedy bodů 9, tak toto tvrzení neodpovídá předcházející části odůvodnění napadeného rozhodnutí. Z hodnocení žádosti společnosti RADIO IBUR s.r.o., které je založeno ve spise, pak vyplývá, že tomuto

uchazeči o přidělení licence byl přidělen 1 bod v základním kritériu technické připravenosti za možné informace od ČTÚ (synchronní vysílání).

Z uvedených skutečností vyplývá, že v daném případě byla námitka o rozporuplnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí uplatněna důvodně. V popisu postupu při hodnocení kritérií není kritérium – možné informace od ČTÚ (synchronní vysílání) - zařazeno mezi dílčí kritéria a není u něj uvedeno, jaký počet bodů za splnění tohoto kritéria lze získat. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí a ani z obsahu správního spisu tak není patrné, na základě čeho byl v souvislosti s tímto dalším dílčím kritériem úspěšnému žadateli bod přidělen. Tento nedostatek však dle názoru soudu nelze vzít jako důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí, neboť z hodnocení dalších kritérií je zřejmé, že úspěšný žadatel při celkovém hodnocení byl úspěšnější než žalobce, jeho žádost byla ohodnocena vyšším počtem bodů než žádost žalobce. Za této situace má soud za to, že není třeba z uvedeného důvodu napadené rozhodnutí zrušit, neboť tento nedostatek nemohl ovlivnit celkový výsledek licenčního řízení ve vztahu úspěšného žadatele a žalobce.

Podle § 17 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb. při rozhodování o udělení licence Rada hodnotí transparentnost vlastnických vztahů ve společnosti žadatele. V této oblasti Rada hodnotila dílčí kritéria – znalost koncových vlastníků v době podání žádosti o licenci (0–1 b) a předpoklady pro transparentnost převodů podílů žadateli a s tím související předpoklady pro stálou zjistitelnost koncových vlastníků do budoucna (0–1 b).

Společnost RADIO IBUR s.r.o. má jediného společníka, kterým je fyzická osoba. Transparentnost vlastnických vztahů ve společnosti Rada ohodnotila 2 body. Kritérium znalostí koncových vlastníků v době podání žádosti o licenci bylo hodnoceno 1 bodem jako splněné. Kritérium předpokladů pro transparentnost převodů podílů ve společnosti a s tím souvisejících předpokladů pro stálou zjistitelnost koncových vlastníků do budoucna bylo rovněž hodnoceno 1 bodem, tedy jako splněné, vzhledem k vlastnické struktuře žadatele.

U žalobce žalovaná k otázce transparentnosti vlastnických vztahů uvedla, že považuje za splněné dílčí kritérium, a to znalost koncových vlastníků v době podání žádosti o licenci. Jediným akcionářem žalobce je společnost LAGARDERE ACTIVE RADIO INTERNATIONAL, SA se sídlem ve Francii, která je členem holdingu Lagardère SCA, Francie. Pokud jde o vlastnickou strukturu společnosti Lagardère SCA, akciový kapitál byl k 31.12.2010 rozdělen na 131,133.286 kusů akcií a společnost evidovala celkem 73.068 akcionářů. Akcie společnosti Lagardère SCA jsou veřejně obchodovány prostřednictvím americké akciové burzy. Významný individuální podíl na kontrolující společnosti má pan Arnaud Lagardère. S ohledem na další rozptýlenou vlastnickou strukturu osoby ovládající jediného akcionáře je omezeno nebezpečí skrytého zneužití médií k prosazování partikulárních, politických, ekonomických či jiných soukromých zájmů. Tato správní úvaha se vztahuje k situaci v době podání žádosti o licenci. Pokud se jedná o předpoklady pro transparentnost převodů podílů v žadateli a s tím související předpoklady pro stálou zjistitelnost vlastníků do budoucna, zde Rada bod nepřidělila, neboť ke změnám v osobě kontrolující žadatele může dojít rychle, zcela mimo kontrolu Rady a mimo české veřejnoprávní databáze. Transparentnost vlastnických vztahů ve společnosti žadatele byla naplněna tedy pouze částečně, a proto za toto kritérium byl žadateli přidělen pouze jeden bod.

Žalobce k hodnocení tohoto hlediska namítl, že stálá zjistitelnost koncových vlastníků v budoucnu není v jeho případě horší než u vítězného uchazeče. Toto své tvrzení odůvodnil tím, že akcie holdingové společnosti Lagardère SCA jsou obchodovány na americké akciové

burze a koncoví vlastníci jsou tedy v souladu s burzovními pravidly zjištělní. Dle názoru žalobce není rozhodné, jak mohou být koncoví vlastníci zjištěni. Není důvod zvýhodňovat legální jednoduchou vlastnickou strukturu oproti stejně legální, byť složitější, vlastnické struktuře žalobce.

Tuto námitku soud jako důvodnou neshledal. V souvislosti s hodnocením hlediska stanoveného v § 17 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb. považuje soud za potřebné poukázat na to, že hodnocení žalované vychází z nesporných skutečností, tedy že vlastnické vztahy u společnosti RADIO IBUR s.r.o. byly v době vydání rozhodnutí takového charakteru, že byly ověřitelné, včetně koncových vlastníků, z obchodního rejstříku. Naproti tomu u žalobce by bylo vzhledem k počtu akcionářů obtížněji kontrolovatelné složení koncových vlastníků. Hodnocení žalované obsažené v odůvodnění napadeného rozhodnutí nevybočuje z mezí logické úvahy. Potřeba určitého přehledu o vlastnických vztazích u provozovatelů vysílání vyplývá ze zákona č. 231/2001 Sb., když ke změně určitých skutečností zákon předepisuje písemný souhlas Rady (např. § 21 odst. 1 písm. e), odst. 6 zákona č. 231/2001 Sb.). Závěr žalované, že u společnosti RADIO IBUR s.r.o., kde jediným společníkem je fyzická osoba, se jedná o vyhovující transparentnost vlastnických vztahů, má oporu v provedeném zjištění. U vítězného uchazeče je zřejmé, že případné změny by podléhaly souhlasu Rady.

Podle § 17 odst. 1 písm. e) zákona č. 231/2001 Sb. při rozhodování o udělení licence Rada hodnotí přínos uchazeče pro rozvoj původní tvorby. Dílčí kritéria byla stanovena takto: vlastní autorské pořady a jejich obsah (0–2 b), podpora začínajících umělců a její lokalizace na region (0–2 b), podpora kulturních akcí a její způsob (0–2 b).

Vítězný uchazeč byl hodnocen dvěma body za vlastní autorské pořady a jejich obsah, dvěma body za podporu začínajících umělců a její lokalizaci na region a jedním bodem za podporu kulturních akcí a způsob podpory. Žalobce byl v této oblasti u každého dílčího kritéria hodnocen jedním bodem. Tato skutečnost je zřejmá z hodnocení kritérií, které je založeno ve správním spise. V odůvodnění rozhodnutí pak žalovaná k tomuto hledisku ve vztahu k žalobci uvedla, že autorské pořady budou tvořeny čtením, na kterém se budou podílet studenti DAMU, dětskou tvorbou a původními informacemi o dění. Podpora začínajících umělců má být realizována vyhledáváním nových talentů pro rozhlasovou profesi mezi dětmi a mládeží, což znamená přínos rozvoji kultury, který je však relativně úzce zaměřený pouze na rozhlasové profese. Podpora kulturních akcí má probíhat jejich propagací ve vysílání a účasti na akcích. Míra naplnění této zákonné skutečnosti významné pro rozhodnutí Rady je dle názoru žalované v žádosti hodnoceného žadatele menší než v žádosti žadatele vítězného. Ke společnosti RADIO IBUR s.r.o. k tomuto hledisku žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že Radio Rubi vytváří svůj vlastní originální program, v němž jsou přítomny vlastní autorské pořady v rozsahu 100 %. Společnost aktivně podporuje začínající umělce a v rámci servisních informací zdarma uveřejňuje pozvánky na charitativní, kulturní a společenské akce v regionu. Do studia si rádio několikrát měsíčně zve na živé rozhovory interprety a osobnosti z regionu. Úspěšný žadatel doložil spolupráci s hudebním vydavatelstvím a dalšími organizacemi.

I když v odůvodnění napadeného rozhodnutí není "přímo uvedeno bodové ohodnocení žalobce, ve slovním hodnocení naplnění jednotlivých dílčích kritérií Rada dle názoru soudu dostatečně vyjádřila, v čem spatřuje rozdíl mezi vítězným uchazečem a žalobcem. Z citovaných částí napadeného rozhodnutí je zřejmé, že Rada na základě předložených podkladů dospěla k závěru, že vítězný uchazeč využívá pro vysílání ve větším rozsahu

původní tvorbu a také že vyvíjí rozsáhlejší činnost směřující k podpoře umělců v regionu a k podpoře kulturních akcí. Ohledně těchto hledisek pak úspěšný žadatel také doložil, že má kontakty, kterými může tvrzenou činnost zajišťovat. Dle názoru soudu rozhodnutí v tomto ohledu není nepřezkoumatelné a vyšší bodové ohodnocení úspěšného žadatele odpovídá slovnímu hodnocení.

Podle § 17 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb. při rozhodování o udělení licence Rada hodnotí přínos žadatele k zajištění rozvoje kultury, národnostních, etnických a jiných menšin v České republice. V tomto případě žalovaná stanovila jako dílčí kritéria identifikaci menšiny (0–2 b) a způsob podpory (0–20 b).

U vítězného uchazeče žalovaná udělila za identifikaci menšiny 1 bod s tím, že Radio Rubi podporuje všechny menšiny, a za způsob podpory 2 body s tím, že vzala v úvahu zejména úmysl vítězného žadatele zaměřit se převážně na menšinu romskou a německou a že se Radio Rubi zavázalo bezplatně odvysílat servisní informace k jakékoli charitativní či kulturně společenské akci, která pomůže k začlenění menšin do společnosti. Tyto skutečnosti byly Radě doloženy kontakty se sdruženími, které uvedené menšiny sdružují. U žalobce byla identifikace menšiny hodnocena 1 bodem s tím, že žadatel v žádosti deklaruje zaměření na početnější národnostní menšiny a na handicapované děti. Dle názoru žalované však nelze handicapované děti jednoznačně označit za menšinu z hlediska významu a vnímání tohoto pojmu. K náplni a způsobu podpory, tak jak byla uvedena v žádosti, Rada uvedla, že jsou vhodné a citlivě zvolené, avšak žadatel svá tvrzení nijak do správního spisu nedoložil, což mělo za následek závěr o pouze částečném naplnění hodnoceného kritéria.

K námitce žalobce, že i u tohoto hlediska není bodový rozdíl mezi vítězným uchazečem a žalobcem nijak vysvětlen, soud uvádí, že rozhodnutí sice neobsahuje konkrétní srovnání, ale na druhou stranu u každého z uchazečů Rada jednoznačně uvedla důvody, které vedly k hodnocení tohoto hlediska tak, že za splněné bylo shledáno právě u vítězného uchazeče na rozdíl od žalobce. Důvodem tohoto hodnocení byla zejména skutečnost, že na rozdíl od vítězného uchazeče, který doložil kontakty s příslušnými institucemi, žalobce svá tvrzení a možnost jejich realizace ničím nedoložil. Tato skutečnost je z napadeného rozhodnutí zcela zřejmá.

Jako důvodný neshledal soud ani odkaz žalobce na ustanovení § 31 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb. v souvislosti s tím, že vítězný uchazeč se zavázal bezplatně vysílat servisní informace k charitativním či kulturně společenským akcím, které pomohou začlenění menšin do společnosti. Podle § 31 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb. provozovatel vysílání a provozovatel převzatého vysílání má právo vysílat programy svobodně a nezávisle. Do jejich obsahu lze zasahovat pouze na základě zákona a v jeho mezích. Pokud vítězný uchazeč uváděl, že bude bezplatně vysílat určitý druh informací, je zřejmé, že se jedná o jeho svobodné rozhodnutí, a nikoliv o zásah do vysílání. Z tohoto důvodu soud tvrzený rozpor s citovaným ustanovením neshledal.

Ze všech shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.r.s. zamítl. Soud považuje za potřebné zdůraznit, že při rozhodování o udělení licence Rada vychází z výsledků správního uvážení. Ke správnímu uvážení Rady pro takové rozhodování Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 8.2.2012 č.j. 7As 138/2011-251 (www.nssoud.cz) uvedl, že *hodnocení naplnění jednotlivých zákonných kritérií (ustanovení § 17 ZRTV), jakož i v rámci nich stanovených dílčích kritérií, je předmětem správního uvážení Rady, jakožto odborně specializovaného správního orgánu.*

Tato skutečnost předurčuje rozsah přezkumu jejích rozhodnutí o udělení či neudělení licence. Soud nemůže namísto hodnocení správního orgánu postavit hodnocení vlastní a rozhodnout tak o věci samé, a to i kdyby měl za to, že by sám rozhodné skutečnosti hodnotil odchylně. Tím by překročil svou pravomoc. Soud může zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí na základě konkrétní žalobní námitky posoudit pouze z hlediska jeho souladu či rozporu se zákonem; správnímu orgánu případně může uložit povinnost rozhodnout o věci znovu za respektování zákonných ustanovení, avšak nemůže ho zavázat pouze k jinému hodnocení zjištěných skutečností, pokud původní hodnocení nevybočovalo ze zákonných mezí. Soud především hodnotí, zda Rada nevybočila z mezí správního uvážení, tj., zda její volná úvaha neodporuje právním předpisům, spisu, skutkovým zjištěním a zásadám logického myšlení nebo není jinak vadná. Není proto ani oprávněn nahrazovat hodnocení Rady ohledně důležitosti jednotlivých dílčích kritérií, která si pro hodnocení naplnění zákonných kritérií sama v rámci správního uvážení stanovila. V daném případě soud při hodnocení žalobních důvodů pro závěr o vybočení z mezí správního uvážení neshledal. Správní uvážení žalované má oporu v obsahu správního spisu, respektuje příslušná ustanovení zákona i základní pravidla logiky.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalované náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28.března 2013

JUDr. Karla Cháberová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Brabcová